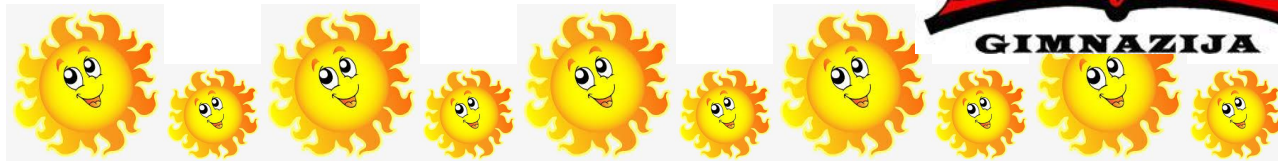

Spindulys

ATKURTAS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS NUO 2018 M. SAUSIO MĖN.

2019 M. SPALIO MĖN. NR. 1 (006)

matematika: Austėja Dilytė, 100 balų, Edmundas Martynaitis, 100 balų.

Interviu su kai kuriais abiturientais skaitykite 2 puslapyje.

ŠIAME NUMERYJE:

- 📖 Interviu su buvusiais abiturientais
- 📖 Paminėta Tarptautinė mokytojo diena
- 📖 Interviu su buvusiu gimnazistu – būsimu pedagogu
- 📖 Mintys apie mokyklą
- 📖 Naujas skyrelis! Psichologės žodis
- 📖 Naujas skyrelis! Įdomūs, veiklūs buvę gimnazistai
- 📖 Apdovanoti mokinių tarybos nariai

PRASIDĖJO 2019-2020 MOKSLO METAI

Šiais mokslo metais gimnazijoje mokosi 515 mokinių: pirmose klasėse – 135, antrose klasėse – 131, trečiose klasėse – 126, ketvirtose klasėse – 123. Be to, yra 6 asmenys, pasirinkę suaugusiųjų pavienį savarankišką mokymąsi. Gimnazijoje dirba 42 pedagogai.

Idomioji statistika

Visuomenėje yra paplitęs teiginys, kad Lietuvoje populiariausios giminės yra Kazlauskai, Petrauskai ir Jankauskai. Iš tiesų šį teiginį galima pagrįsti realiais skaičiais – Gyventojų registre sukauptais duomenimis, būtent šios trys pavardės puikuoja populiariausių Lietuvos pavardžių viršūnėje. O Jurbarko rajone populiariausia pavardė – Butkus.

Pasidomėjome, kiek ir kuria abėcėlės raide prasidedančias pavardes turi mūsų gimnazistai. A raide prasidedančios pavardės yra 27 gimnazistų, B raide – 58 (beje, yra dvi Butkutės), C raide – 1, Č raide – 3, D raide – 16, E raide – 7, F raide – 1, G raide – 31, I raide – 5, J raide – 39 (mokosi 4 Jankauskai), K raide – 56 (yra 3 Kazlauskai), L raide – 25, M raide – 52, N raide – 4, O raide – 4, P raide – 42 (tik viena Petrauskaitė), R raide – 22, S raide – 43, Š raide – 22, T raide – 8, U raide – 11, V raide – 23, Z raide – 7, Ž raide – 14 mokinių. Taigi, nėra populiarios pavardės, prasidedančios C, F raidėmis, o populiariausios B, M pavardžių pirmosios raidės.

PRAĖJUSIŲ 2018-2019 MOKSLO METŲ EGZAMINŲ AIDAI

Aukščiausius 100 balų įvertinimus gavo 11 abiturientų. Gabrielė Gudiškytė (nuotraukoje) surinko net tris šimtukus,

Erikas Rimavičius – du šimtukus. Dar 4 abiturientai gavo 99 balus už valstybinį anglų kalbos egzaminą. Geriausiai savo mokinius paruošė anglų k. (Lina Maskolaitienė, Jurgita Kazinevičienė), informacinių technologijų (Erika Liutkevičienė), matematikos (Dalia Kondrotaitė, Asta Zikienė), biologijos (Janina Ašutaitytė) ir lietuvių kalbos bei literatūros (Danguolė Pavlavičienė, Saulius Ambrazaitis) mokytojai. Visi aukščiausius įvertinimus gavę abiturientai studijuoja

Lietuvoje (Vilniuje arba Kaune): rinkosi informacines technologijas, fiziką, mediciną, duomenų mokslus ir pan. Brandos atestatai išduoti 148 abiturientams, iš jų dviem su pagyrimu. Tai Austėja Dilytė ir Gabrielė Zaronaitė. Geriausi brandos egzaminų įvertinimai: *lietuvių kalba ir literatūra*: Jonė Adomavičiūtė, 100 balų, Mantas Širkevičius, 100 balų; *užsienio kalba (anglų)*: Gabrielė Gudiškytė, 100 balų, Monika Lukošytė, 100 balų, Erikas Rimavičius, 100 balų, Emilija Patašiūtė, 99 balai, Dovydas Šuika, 99 balai, Gabija Telišauskaitė, 99 balai, Gabrielė Zaronaitė, 99 balai; *biologija*: Gabrielė Gudiškytė, 100 balų; *informacinės technologijos*: Gabrielė Gudiškytė, 100 balų, Erikas Rimavičius, 100 balų, Gabrielė Zaronaitė, 100 balų;

Nuotraukoje 4B klasės mokiniai ir auklėtoja Gitana Bajorinaitė

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Adrija Ancevičiūtė

INTERVIU SU BUVUSIAIS ABITURIENTAIS

2018-2019 mokslo metų pabaigoje vyko brandos egzaminų sesija. Kai kuriems abiturientams ji buvo itin sėkminga. Jūsų dėmesiui parengėme keletą interviu.

1. Ar tikėjaisi tokių aukštų rezultatų?

2. Ar įdėjai daug darbo ir pastangų, kad pasiektum tokių rezultatų?

3. Ar dalykas, iš kurio gavai aukščiausią įvertinimą, buvo ir vis dar yra Tavo mėgstamiausias?

4. Kas Tave motyvavo pasiekti geriausių rezultatų?

5. Ar egzaminas, iš kurio gavai gerus įvertinimus, padėjo Tau stojant į aukštąją mokyklą?

6. Ką patartum mokiniam, norintiems gerai išlaikyti egzaminus?

Jonė Adomavičiūtė (lietuvių kalba ir literatūra – 100 balų)

1. Manau, daugelis kaip ir aš atsakytų, kad ne. Labai nustebino ir supratau, kad stengiausi ne veltui. Giliai širdyje visada tikiesi geriausio ir pamatęs tai, kad sunkus darbas buvo įvertintas, tikrai labai apsidžiaugi. Prieš egzaminus jaučiausi nedrąsiai ir nerimavau, kad kažko nespėjau pasikartoti ar kad reikiamą akimirką pamiršiu svarbią informaciją. Galiausiai supratau, kad nebuvo dėl ko tiek jaudintis ir manau, kad geriau nesitikėti aukštų rezultatų, juk jeigu ir nepavyks, nebus taip skaudu nusivilti.

2. Taip, tai buvo ilgas ir tikrai sunkus etapas. Keista tai, kad lietuvių kalbos egzaminui, iš kurio ir gavau aukščiausią įvertinimą, tikrai neskyriau daugiausiai savo laiko ir dėmesio. Tiesiog labai mėgstu skaityti knygas, savo noru domėjausi privaloma literatūra, jaučiausi laisvai rašydama rašinius, niekada netrukdamo minčių ir nebūdavo painu jas dėlioti. Pamačiusi lietuvių kalbos egzamino temą buvau geros nuotaikos ir viskas ėjosi tikrai sklandžiai. Būtent šio egzamino vertinimas yra labai subjektyvus, daug kas priklauso nuo vertintojo patirties, supratimo, galbūt ir nuotaikos. Manau, kad daug ką lemia ir pačio mokinio sėkmė, nusiteikimas, nes jeigu ilgą laiką stengeisi, tikrai nėra ko abejoti savo jėgomis. Svarbu kovoti su baimėmis ir visada prisiminti, ko siekai.

3. Taip, tai buvo vienas iš mano mėgstamiausių dalykų, nes tikrai ilgą laiką sekėsi ir nuo mažens buvau skatinama skaityti bei mokinama taisyklingai kalbėti, rašyti, esu iš tų žmonių, kurie džiaugiasi gera knyga. Manau, tam, kad patiko kalbų pamokos, daug įtakos turėjo mano mama, kuri yra lietuvių kalbos mokytoja, ir tikrai sutinku, kad tokie dalykai gali būti iš dalies įgimti.

4. Labiausiai mano pačios užsispyrimas neleido tinginiauti, visada žinojau, kad be pastangų ir užsispyrimo nepasieksiu to, ko noriu. Esu aktyvi ir tikrai daug motyvacijos sėmiausi iš šokių repeticijų, kurių metu galėdavau atsiriboti nuo sunkumų. Kai trūkdavo pasitikėjimo savimi ar būdavo sunku, visada motyvavo artimi žmonės, sakydavo, kad manimi tiki. Be galo myliu gyvūnus, todėl net ir augintinis buvo tam tikra motyvacija, kai prisiglausdavo po ilgų mokymosi valandų ar laukdavo grįžtant po sunkių pamokų.

5. Žinoma, kad taip. Ilgą laiką žinojau savo ateities planus, todėl nebuvo sunku suprasti, kurių egzaminų pasiruošimui skirsiu daugiausiai savo laiko, jog tai padės stojant.

6. Svarbiausia reikia suprasti, jog darbo vien mokykloje pamokų metu neužtenka. Namų darbų ruošimas, pasiruošimas kontroliniams darbams duoda daug naudos. Man labiausiai padėjo dažnas kartojimasis, vertinimo instrukcijų nagrinėjimas. Patariu: nepamiršk spręsti kuo įvairesnes užduotis ir venk „sausą“ informacijos skaitymą. Ruošiantis egzaminui reikia daug

valios ir nusiteikimo mokintis, tam reikia susiplanuoti dieną ir to plano laikytis. Negaliu gyventi be dienotvarkės, todėl tikslus laiko planavimas man labai padėjo. Be to, reikia nepamiršti pailsėti, pasilinksinti, aktyviai praleisti laiką, kad artėjantys egzaminai neužgožtų kasdienybės ir įgautum daugiau jėgų.

Mantas Širkevičius (lietuvių kalba ir literatūra – 100 balų)

1. Žinoma, kad tikėjausi. Jei pats jauti, kad kryptingai to sieki, stengiesi mokytis, nekyla jokių abejonių, kad pasiseks.

2. Taip, įdėjau daug darbo. Tačiau tai ne vienos dienos darbas. Ruošiausi ir per lietuvių kalbos pamokas, ir domėdamasis literatūra, kalba namuose, žinoma, dalyvaudavau ir olimpiadose. Bet kokia kūrybinė veikla pagrindinėje mokykloje ir gimnazijoje padėjo siekti tokio aukšto įvertinimo. Na, padėjo ir mano paties požiūris į lietuvių kalbą.

3. Būsiu atviras. Meluočiau, jei sakyčiau, kad man lietuvių kalba – pats mėgstamiausias dalykas. Visgi aš niekada neslėpiau savo meninės prigimties... Ir filmus kūriau, ir dainavau, ir vaidinau, ir rašinius rašiau, net didžiulį rašto darbą tautosakos tema parengiau. Tačiau aš visada laikiausi minties, kad tai, kur tu pasižymi šokių tokiu talentu, neturėtų varžyti – verta domėtis ir kitomis sritimis, tuo, kas tau dar nepažįstama, kad suprastum, kas iš tiesų svarbiausia.

4. Na, mane dažnai palaiko keistuoliu, kai pasakau, kad man lietuvių kalba svarbi. Tačiau tai tiesa. Šis požiūris ir motyvavo mane siekti geriausių rezultatų. Nors labai mėgau ir kitus dalykus, tokio noro siekti aukšto įvertinimo neturėjau. Stipriausia tikriausiai ir buvo mano vidinė motyvacija. Žinoma, man padėjo ir mokytojai. Žinojimas, kad tau mokytojas padeda, linki kuo geresnių rezultatų, taip pat motyvuoja.

5. Be abejo, kad taip. Lietuvių kalbos 100 balų įvertinimas man padėjo stojant net į fizikos studijų programą.

6. Kadangi taip pasisekė tik lietuvių kalbos egzamine, sąžiningiausia būtų apie jį ir kalbėti. Norėdamas pasiekti geriausių rezultatų, turėtum žinoti, jog nepakanka perskaityti knygą. Kad galėtum puikiai parašyti rašinį, turi gilintis į literatūrą. Nieko neduoda knygos perskaitymas, jei nesupranti, kas ten rašoma... Reikia žinoti, kad lietuvių kalbos egzamino užduotis kūrybinė, tačiau kartu ir tiksli. Yra įvairūs reikalavimai, kuriuos, norint puikiai parašyti rašinį, deja, reikia žinoti. Na, bet svarbiausia savo „žinių bagažą“ kaupti visur – gatvėje, namuose, mokykloje. Norėdamas perprasti įvairius socialinius reiškinius, apie kuriuos kalbama literatūros kūriniuose, turi pasižymėti išskirtine įžvalga, kurios išmokstama tik bendraujant, stebint žmones, aplinką.

Edmundas Martynaitis (matematika – 100 balų)

1. Tikėjausi aukštesnių.

2. Taip, įdėjau daug darbo.

3. Buvo mėgstamas, bet išskirti kaip mėgstamiausio negalėčiau, mėgau ir kitus dalykus.

4. Ateities planavimas.

5. Taip.

6. Mokėti mokytis protingai.

Gabija Telišauskaitė (anglų kalba – 99 balai)

1. Tikėjausi aukšto balo, pasitikėjau savimi, tačiau toks rezultatas, žinoma, labai nustebino. 2. Darbo ir pastangų įdėjau nuo pat pradinių klasių, visada stengiausi ir norėjau mokintis ne tik klasėje, bet ir laisvalaikiu – papildomai apsupti save ta kalba, kadangi tai mane labai domino. 3. Buvo pats mėgstamiausias dalykas ir yra iki šiol. 4. Motyvavo mano pačios pasitikėjimas savo gebėjimais. Taip pat padėjo mokytojos tikėjimas manimi. 5. Padėjo. 6. Patarčiau tiesiog stengtis ir mokintis, bet nepersistengti ir visada atrasti laiko draugams ir būtinai sau.

*Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelis narės
Meda Jankauskaitė, Akvilė Antanaitytė*

PAMINĖTA TARPTAUTINĖ MOKYTOJO DIENA

☼ ☼ ☼ Gimnazijos mokinių taryba, kurios veiklą kuruoja direktoriaus pavaduotoja ugdymui Jolanta Gudelienė, spalio 4 d. pasveikino gimnazijos mokytojus Tarptautinės mokytojų dienos proga. Šiais metais Renesanso muzika ir apranga padėjo sukurti šventinę nuotaiką ir atributiką ne tik ankstų rytą, bet ir renginio metu. Muzikinį sveikinimą paruošė muzikos mokytoja Gražina Mikšienė kartu su savo mokiniais Emilija Barčauskaite, Agne Bukauskaite, Milanu Majausku ir Linu Sasnausku. Renginio vedėjai Aistė Dirdaitė ir Dainius Kavaliauskas palinkėjo mokytojams ir toliau atrasti jėgų, tikėjimo mokyti ir perduoti savo žinias. Nuoširdžius ir šmaikščius sveikinimus išsakė ir viešnios iš Jurbarko krašto muziejaus – dvaro ponios bei dvaro ekonomė.

☼ ☼ ☼ Už nuopelnus Jurbarko kraštui spalio 4 dieną Jurbarko kultūros centre per Tarptautinės mokytojų dienos minėjimą Jurbarko rajono savivaldybės ženklą buvo apdovanota mūsų gimnazijos mokytoja Birutė Genienė.

☼ ☼ ☼ Spalio 10 d. gimnazijos skaitykloje mokinių taryba ir Jaunųjų žurnalistų būrelis inicijavo susitikimą su buvusiomis gimnazijos mokytojomis Zita Kairiūkštiene, Ramute Bakaitiene, Birute Skandūniene, Irena Danupiene ir Dale Kvietkauskiene. Susitikimo metu skambėjo Paulinos Kerutytės atliekamos dainos (muzikos mokytoja Gražina Mikšienė), lietuvių kalbos ir

literatūros bei teatro mokytojo Sauliaus Ambrazaičio skaitomos eilės. Buvusios mokytojos pasidalino šiltomis emocijomis apie darbą gimnazijoje ir papasakojo įdomių ir linksmų istorijų iš mokyklos gyvenimo. Mokinių tarybos atstovas Arnas Sluoksnaitis pasveikino mokytojas su praėjusia Tarptautine mokytojų diena.

Išskirtinis Jaunųjų žurnalistų būrelio narių Gabijos Rinkevičiūtės ir Gabijos Vasiliauskaitės interviu su viešniomis.

1. Ką norėtumėte pasakyti apie metus, praleistus dirbant mūsų gimnazijoje?

2. Ko palinkėtumėte čia dirbantiems pedagogams, jų mokiniams?

Birutė Skandūnienė, pavaduotoja, vokiečių k. mokytoja

1. Klausimas sudėtingas. Kadangi beveik 50 metų, kai čia dirbau, didžiąją laiko dalį buvau pavaduotoja, tai daugiau man teko dirbti su kolegomis negu su moksleiviais. Bet man visada labai džiugu, kai pamatau jaunos žmonės. Kyla tos praėjusios emocijos, kada tu stovi klasėje lyg scenoje, kur žiūrovai yra moksleiviai, ir tu stengiesi jiems perduoti tai, ką tu žinai, kas priklauso pagal tavo dalyką. Dar žiūri į jų veidus, kokios emocijos atsispindi: ar jiems gerai čia, ar blogai, ar patenkinti šita pamoka, ar ne. Tiesiog pasakyčiau - man buvo gera mokykloje. Mokinių ypatingų buvo daug. Vieni būdavo labai smalsūs, motyvuoti, jokios problemos nesukeldavo pamokoj: ateini į klasę, jie tik žinių nori. Būdavo kita dalis, kurie pasyviau, ramiai taip į viską žiūri, turi savo gyvenimą, ir tas dalykas ne toks jau ir svarbus atrodo. Na, ir būdavo dalis mokinių, su kuriais tikrai sunku. Buvau ką tik baigusi pedagoginį institutą ir kaip tik dirbau septintoje klasėje, teko kartą ir nepedagogiškai pasielgti – grubiai išvyti mokinį iš klasės. Po to įvykio nejaučiau jaučiausi, visą laiką buvo labai neramu. O kitą pamoką tas mokinys jau sėdi suole padaręs visus namų darbus, aš peržiūriu, tikrai labai gerai ir parašau jam penketą. Daugiau nebuvo jokių problemų. Paskui po dešimties metų, gal ir daugiau, važiuodama į Smalininkus jį sutikau, paklausiau, ar nepyksta ant manęs. O jis ir sako: „Ne, nei čia buvo, nei ką, jau nekalbėkim, nieko ten nebuvo.“ Ir viskas taip ir pasibaigė.

2. Pirmiausia linkiu tokiais metodais, kaip mes dirbom, nedirbti pedagogams, o mokiniams būti labai supratingiems, ir suprasti, kad pedagogo darbas yra iš tikrųjų perkūniškai sunkus. Linkiu gražios simbiozės, santarvės tarp mokytojo ir mokinio.

Nukelta į 4 puslapį

Atkelta iš 3 puslapio

1. Ką norėtumėte pasakyti apie metus, praleistus dirbant mūsų gimnazijoje?

2. Ko palinkėtumėte čia dirbantiems pedagogams, jų mokiniams?

Zita Kairiūkštienė, vokiečių k. mokytoja

1. Pirmiausia norėčiau pasakyti, vaikai, šitam pastate, kur jūs sėdit, aš jums pastačiau jį. Visai rimtai. Aš šitą mokyklą ir baigiau, ir baigus studijas čia pradėjau dirbti, paskui sugrįžau turėdama keturių metų darbo stažą. Kodėl aš sakau, kad pastačiau šitą mokyklą? Tuo metu, kai mes mokėmės vyresnėse klasėse, buvo statoma ši mokykla. Nebuvo jokių kranų ar ko nors ypatingo, buvo padaryti tokie kaip laipteliai ir mes turėdavom nešti plytas, turėdavom lapelius, reikėdavo atidirbti tam tikrą valandų skaičių ir pasirašydavo vadovas. Taip ir pastačiau tą mokyklą, teko ir man joje dirbti, ir mokytis mano vaikams, anūkams. O šitoj mokykloj dirbant labiausiai man prisimena geras kolektyvas. Na, prisimeni visuomet ne pačius geriausius mokinius, ne tuos, kurie penketukininkai būdavo, bet tuos, kurie buvo labai išdykę, nes iš tikrųjų su jais turėdavai daugiau darbo. Tie, kurie tingėjo mokytis, tokie nelabai paklusnūs buvo, visuomet, kai sutinki mieste, labiausiai ir šnekina, visuomet padėkoja.

2. Pedagogams ir vaikams palinkėčiau, kad jie gerbtų vieni kitus. Ir mokiniai mokytojus, ir mokytojai mokinius.

Ramutė Bakaitienė, vokiečių k. mokytoja

1. Pirmoji mano darbovietė buvo ne čia, o Raudonėje. Na, o čia mokykloj visą laiką buvau bėganti, visą laiką visur visokių darbų, ne tiktai pamokas turėjau. Daug dirbau su projektais. Buvo toks projektas „Prisiminti ir parodyti“, su trimis mokinukais skridom į Vieną. Pačioj mokykloj irgi buvo viskas gerai. Kai išėjau iš darbo, buvo lyg sunkoka, lyg gaudoka, ir aš atsimenu: vieną kartą kažko reikėjo ateiti į mokyklą, ateinu,

mokinukės buvusios bėga, man ant kaklo puola, žinokit, paskui visai neidavau. Būna, kad susitinki, sakykim, parduotuvėje, pribėga, apsikabina mokinė dar iš Raudonės laikų, nei atsimenu, nei žinau aš, kas ji. Dabar gavau laišką iš Airijos. rašo vaikas, prieš dvidešimt metų baigęs šią mokyklą, dėkoja, kad aš jį išmokiau. Man pasidaro gaudu kažkaip, bet gerai gaudu. Aš per daug jautri. Na, dirbau kiek galėjau, stengiausi. Pačiais pirmais metais Raudonėje tokį irgi nelabai gražų įvykį turėjau, kai atėjo į klasę toks didelis bernas, ir kad juokauja, kad juokauja jis. Aš jam nieko nesakiau, bet išsivedžiau už durų ir pasakiau, kad reiktų pasitaisyti. Ir pasibaigė šitaip, daugiau nereikėjo.

2. Palinkėti norėčiau mokytojams ištvermės, nes jos tikrai reikia, o jaunimui supratimo, kad jie mokosi sau, o ne kam kitam.

Dalė Kvietkauskienė, fizikos mokytoja

1. Šitoj mokykloj buvau atsidūrusi du kartus. Vieną kartą tai buvo paklydimas, o dabar paskutinius metus aš jau atėjau į gimnaziją užbaigti savo darbo karjerą. Turiu pasakyti, kad prisiminimai apie mokinius per visą tą laiką, kiek aš čia dirbau, yra labai geri, nes jei būtų blogi, aš čia nebūčiau atėjusi. O aš vis dar dažnai ateinu. Kadangi aš neseniai iš darbo išėjęs žmogus, tai man ir gaudoka kartais būna, galvoju, o kodėl aš nebe čia? Bet gyvenimas yra toks. Aš visada sakydavau: ateis ta diena, kai man reikės išeiti ir aš išeisiu, taip ir padariau. Nė dienos nebuvau ilgiau.

2. Mokytojo dieną savo feisbuko draugams mokytojams sakiau, kad jie yra nerealūs, dirbdami tokį sunkų darbą. Iš tikrųjų tai tie mokytojai, kurie dirba, jie yra šaunuoliai, nerealūs žmonės. O mokiniai irgi yra nerealūs, nes jie yra šiuolaikiniai. Aš vaikams visada sakydavau: vaikai, svarbiausia man, kad jūs būtumėt geri žmonės. Geri žmonės, kurie susitikę dar pasisveikina su mokytojais, kurie turi tą supratimą, kas yra žmogus, kas yra žmogiškumas. Dabar tiesiog visa ko geriausio noriu palinkėti, ir žinokit, kad mokytojai visada irgi stengiasi jums tikrai būti geri, nori jums gero.

Irena Danupienė, tikybos mokytoja

1. Mokykloj labai patiko dirbti, jeigu būtų nepatikę, būčiau išėjusi į pensiją, bet dar šešerius metus būdama pensijoj dirbau, nes labai geras kolektyvas. Man labai patiko dirbti ir dar galėjau dirbti, bet užėjo toks noras, kad reikia pailsėti. Kadangi aš dėščiau tikybą, būdavo įdomiausias dalykas, kada iš etikos vaikai ateidavo kokioj dešimtoj klasėj per pertraukas ar per kokią pamoką pasiprašydavo, kad išleistų, ir ateidavo padaryti mane netikinčią. Jie taip pasiginčydavo kelis kartus, o kitais metais ateidavo jau į tikybą ir baigdavo vienuoliktą, dvyliktą klasę pas mane.

2. Galima to supratimo, tolerancijos linkėti, bet svarbiausia, kad vienas kitą mylėtumėte. Jei mokinys mylės mokytoją, mokytojas mylės mokinį, tai mokytojas nei pyks ant jo, nei šauks, ir kažkaip mokinys per pamoką nenorės šaukti ir įžeidinėti mokytojo.

BŪSIMASIS PEDAGOGAS – MANTAS ŠIRKEVIČIUS

Papasakok apie save, koks buvai gimnazistas, kuo tau svarbi ar ypatinga gimnazija?

Nežinau kodėl, bet man visada sudėtinga apie save kalbėti. Bet pabandysiu. Manau, kad buvau sąžiningas ir pareigingas gimnazistas. Visada pagelbėdavau organizuojant renginius, įsitraukdavau į įvairias veiklas. Apskritai į darbą žiūrėjau atsakingai. Tačiau nė vienam negailėdavau kritikos. Matydamas, kaip draugai paviršutiniškai atlieka jiems skirtas užduotis, nevyniodavau žodžių į vatą – imdavau ir pasakydavau: „Eini lengviausiu keliu!“ Gal dėl to neturėjau daug draugų, bet tikrieji suprastavo, kad mano ketinimai geri. Kitiems buvau keistuolis, dažnai sakydavo, kad aš ne iš šios planetos... Bet juk tai pati geriausia mano savybė! Na, buvau tolerantiškas, galbūt ne visada sutikdavau su kitų nuomone, bet ją gerbiau. Buvo, žinoma, kad ginčijomės... Bet juk mano puoselėjamos vertybės kitokios... Tai ir yra pagrindinis dalykas, kurį supratau mokydamasis gimnazijoje. Mes visi skirtingi, kiekvienas pasaulį matome savo akimis, o tai yra nuostabu. Būti savimi yra nuostabu!

Kur šiuo metu mokaisi?

Šiuo metu mokausi Kaune, Vytauto Didžiojo universitete. Pasirinkau fizikos-matematikos pedagogikos studijas.

Kodėl būtent tokią profesiją pasirinkai, ko tikiesi?

Į šį klausimą taip pat sunku atsakyti. Tikriausiai kas nors šaukia... Jau seniai žinojau, kad pasirinksiu pedagogo kelią. Kai buvau pradinukas, parėjęs iš mokyklos mokiau savo sesę to, ką sužinojau. Lietuvių kalbos abėcėlę, vėliau ir daugybės lentelę, net paprastas tiesines lygtis ji pirmą kartą pamatė namuose. Mama iš palėpės parnešdavo didelių lapų, juos pakabindavau ant sienos – tai būdavo lenta, ant kurios rašydavau. Sesė galiausiai mane pergudravo: „Palauk, Mantai, aš einu į mokyklą, ten mokausi, o namuose mokytis priverti ir tu! Na, jau ne!“ Kokio dalyko mokytoju noriu būti, supratau vėliau, 9 klasėje. Ne visada sekėsi, tačiau manęs niekas kol kas nesustabdė. Dabar mokausi ir matematiką, ir fiziką – dvi sudėtingas, bet labai įdomias disciplinas. Na, o ko gali tikėtis būsimas mokytojas? Tapti puikiu mokytoju, pavyzdžiu, autoritetu mokiniams.

Kokių patarimų pažertum dabartiniais gimnazistams?

Patarčiau nebijoti būti savimi. Nesistengti pritaipyti prie kitų. Gal kartkartėmis atrodys, kad esate vieniši, tačiau taip nėra: visada

atsiras draugų, mokytojų, palaikančių jus bet koku atveju. Niekada neklausykite, kai jums sako, kad esate tik menininkas, humanitaras, „tiksluikas“ ar sportininkas. Save turite formuoti smalsų viskam. Galbūt iš prigimties esate humanitaras, bet nepamirškite, kad yra ir fizika, ir matematika, ir istorija, ir geografija. Neleiskite, kad jus uždarytų tarsi į narvą – mažytę erdvę, kurioje nėra vietos net sau pačiam. Tai, kad gausite šimtuką iš vieno dalyko, nereiškia, jog su juo būtina sieti savo ateitį.

Kaip jauteisi, kai sužinojai, kad esi „šimtukininkas“?

Kai aukščiausiu balu įvertinamas tavo ilgalaikis darbas, pajauti palengvėjimą – supranti, kad visą tą laikąėjai tinkamu keliu.

Ką dar norėtum pasakyti?

Kadangi jau pažėriau patarimų, nebijosiu pažerti ir padėkų. Noriu pasakyti AČIŲ už didžiulį palaikymą muzikos mokytojai Gražinai Mikšienei, matematikos mokytojai Laiminai Naujokienei ir fizikos mokytoju Antanui Kiniuliui.

Sie mokytojai niekada negailėjo patarimų, visada siūlėsi padėti. Matematikos mokytojos žodžiai dar ir dabar skamba tarsi būtų pasakyti vakar: „Tu ir taip geras žmogus, o to gyvenime ir užtenka...“ Linkiu visiems gimnazijoje atrasti draugų, kuriais galite pasitikėti, mokytojų, kurių patarimai ilgai išliks atmintyje, ir atrasti tai, kas turės didžiulę vertę visą likusį gyvenimą, ko neiškeistumėte į nieką. Labai norėčiau, kad paminėtos pavardės išliktų (išliko – red. pastaba).

Ačiū už interviu!

Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Viltė Kazlauskaitė

MINTYS APIE MOKYKLĄ

☼☼☼ Gera mokykla parengia mokinius, kurie ne tik moka skaityti ir rašyti, bet ir nori tą daryti. Geroje mokykloje gausu mokinių, kurie ne tik užduoda puikius klausimus, bet ir klausinėja labai dažnai ir atkakliai.

(Britų edukologas Terry Heick)

☼☼☼ Mokykla neturi būti pasirengimas gyvenimui. Mokykla turi būti gyvenimas.

(Amerikiečių rašytojas Elbert Green Hubbard)

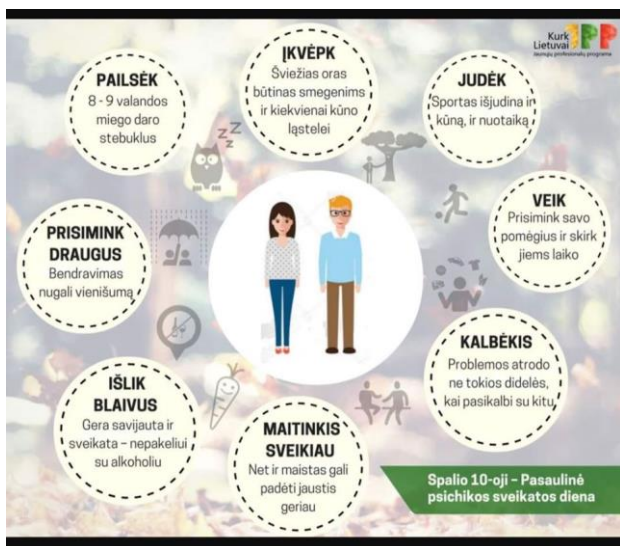
☼☼☼ Mokykla privalo diegti vertybes. Akademinės žinios greitai sensta, keičiasi, bet vertybės, jei pavyksta tinkamai išugdyti, išlieka ilgai.

(Pedagogas Vaidas Pamparas)

PSICHOLOGĖS ŽODIS

SPALIO 10 DIENA – PASAULINĖ PSICHIKOS SVEIKATOS DIENA

Spalio 10 d. kasmet minime Pasaulinę psichikos sveikatos dieną. Ši diena mums primena apie psichinės sveikatos, jos stiprinimo, prevencijos svarbą.

Šiandieniam, visur skubančiam, daug įsipareigojimų ir atsakomybių turinčiam žmogui yra labai svarbu pasirūpinti ne tik savo fizine, bet ir psichine sveikata. Mes negalime tikėtis nepatirti streso išvis, nes kas vienam žmogui kelia stresą, kitam – tai bus iššūkis, galimybė išmokyti kažko naujo, išbandyti savo jėgas. Vis tik, kokie yra būdai, kurie gali pagelbėti išlaikyti dvasinį, emocinį, fiziologinį visur skubančio ir bėgančio žmogaus vidinį balansą?

Kalbėkite apie savo jausmus – gebėjimas pasidalinti savo jausmais padeda išsaugoti gerą psichinę sveikatą, ypač sunkiu gyvenimo metu. Savo jausmų išsakymas nėra silpnumo ženklas – tai savęs priežiūros ir sveiko gyvenimo būdo dalis. Kalbėjimas gali būti metodas, padedantis susidoroti su problema, kuri jus kamuoja ilgą laiką. Galimybė būti išklausytam padeda pasijusti suprastam ir mažiau vienišam. Tai yra dvejopas procesas, kai atsiveriame, tuo pačiu metu paskatiname atsiverti ir kitus. Neretai gelbsti pats kalbėjimo procesas, o ne konkrečių patarimų gavimas, kuris jau pats savaime veikia kaip emocinės paramos būdas.

Būkite aktyvūs – ekspertai teigia, jog fizinio aktyvumo metu smegenys išskiria chemines medžiagas, kurios padeda žmogui jaustis gerai. Reguliarus sportavimas ir aktyvus gyvenimo būdas didina pasitikėjimą savimi, padeda koncentracijai, miegui, išvaizdai bei gerai savijautai. Sportavimas nebūtinai reiškia ėjimą į sporto klubą. Pasivaikščiokimas prie jūros, parke ar miške, sodininkystė, kad ir rudeninių lapų grėbimas namų kieme gali palaikyti jūsų aktyvumą. Rekomenduojama, kad suaugęs žmogus kasdien tokiais veiklais skirtų mažiausiai 30 minučių.

Taisyklingai maitinkitės – yra stiprus ryšys tarp mūsų suvartojamo maisto ir mūsų savijautos. Maistas taip pat turi ir ilgalaikį efektą mūsų psichinei sveikatai. Mūsų smegenims, kaip ir kitiems kūno organams, reikia įvairių maistinių medžiagų, kad būtų palaikomas optimalus funkcionavimas. Subalansuota sveika mityba bei teisingas

dienos – nakties režimo laikymasis yra vienas iš būdų palaikyti tinkamą psichinę sveikatą.

Palaikykite ryšį – stiprus ryšys su šeimos nariais ir artimais draugais gali padėti susidoroti su stresu. Šeima ir draugai padeda jaustis mylimiems ir reikalingiems. Jie gali pasiūlyti kitokį požiūrį į įvairius dalykus, kurie neduoda jums ramybės. Artimieji palaiko jus aktyvų, padeda išspręsti praktines problemas. Nėra nieko geriau, nei pasikalbėti su kuo nors ir pasidalinti savo gyvenimo įspūdžiais. Jei tai nėra įmanoma, bandykite jiems paskambinti, parašyti raštelį ar pabendrauti internetu. Būkite atviri įvairiems komunikacijų būdams, tai jums naudinga! Tačiau, jei matote, kad tam tikri žmonės jus veda iš pusiausvyros, nuo tokių santykių laikykitės atokiau.

Prašykite pagalbos – nei vienas iš mūsų nėra „superherojus“. Mes visi pavargstame arba jaučiamės prispausti atsakomybių naštos. Jei jūsų gyvenime pernelyg didelis krūvis ir jūs jaučiate, jog nebegalite susitvarkyti, kreipkitės pagalbos. Jūsų draugai, šeimos nariai gali pagelbėti praktiniais patarimais ar tiesiog jus išklausyti. Neatmeskite galimybės kreiptis kvalifikuotos psichologinės pagalbos ir į psichinės sveikatos specialistus. Juk suskandus dančiui kreipiamės pagalbos į odontologą – tai savaime suprantamas dalykas, neiname jo tvarkyti pas greta gyvenantį kaimyną. Su tam tikromis gyvenimiškomis situacijomis mums tikrai gali pagelbėti susitvarkyti artimieji, šeimos nariai, draugai. Bet įvertinkime padėties rimtumą ir, sunkumams nemažėjant, o vidiniam nerimui ir įtampai augant, vertėtų ieškoti profesionalios pagalbos.

Padarykite pertrauką – vietos ar dienotvarkės pakeitimas yra teigiamas jūsų psichinei sveikatai. 5 minučių pertrauka per namų tvarkymą, pusvalandis pietų pertraukos darbe ar savaitgalis aplankant naują vietą padeda jums atsikvėpti nuo dienos sunkumų. Kelių minučių gali užtekti, kad stresas akivaizdžiai sumažėtų. Skirkite sau laiko poilsiui – išbandykite jogą, relaksacinę muzikos klausymą, meditaciją ar tiesiog pasivaikščiokimą gryname ore. Išklausykite į savo kūną. Jei jūs jaučiatės pavargę, leiskite sau pamiegoti. Be kokybiško miego kenčia mūsų psichinė sveikata, mažėja dėmesio koncentracija. Nereikalaukite iš savęs per daug, kelkitės pasiekiamus, realius tikslus.

Į savo savaitės planus įtraukite tas veiklas, kurios jums labai patinka. Mėgavimasis savo veikla turi teigiamos įtakos stresui suvaldyti. Darymas to, kas jus domina ir jums labai patinka, dažniausiai reiškia, kad tai darote gerai ir su pasimėgavimu, o rezultatas – didesnis pasitikėjimas savimi, pakilesnė nuotaika, galimybė patirti sėkmės pojūtį. Susikoncentravimas ties savo hobiu, kaip piešimas, sportas, rankdarbių darymas, fotografavimas ar paprasčiausias kryžiažodžių sprendimas, leidžia užmiršti apie rūpesčius, problemas, nukreipia mintis, pagerina nuotaiką, padidina galimybes patirti pasitikėjimo savimi jausmą.

Priimkite save tokį, koks esate. Yra sveika manyti, jog esate unikalūs, nei norėti būti panašiam į kažką kitą. Gera savijauta būnant savimi padidina norą mokytis naujų įgūdžių, aplankyti naujas vietas, plėsti draugų ratą. Didžiuokitės savimi, pripažinkite ir priimkite faktą, kad negalite žinoti ir mokėti visko – orientuokitės į tai, ką darote gerai. Pastebėkite savo pastangas, gerai atliktas užduotis, į nesėkmes žiūrėkite kaip į gyvenimiškas pamokas, į problemas žvelkite kaip į iššūkius – galimybę išmokyti kažko naujo, patobulėti kaip asmenybei.

Rūpinkitės kitais – rūpindamiesi kitų gerove jūs stiprinatė tarpusavio ryšį. Jūs galite panaudoti savo sugebėjimus ir pasidalinti jais su kitais, pavyzdžiui, savanoriškoje labdaros veikloje. Pagalba kitiems padeda mums jaustis reikalingiems ir vertinamiems. Rūpintis galima netgi savo augintiniu. Tai turi keleriopą prasmę – jūs ne tik jausitės reikalingi, vertinami, bet taip pat būdami su augintiniu, jį glostydami tapsite ramesni, o pasivaikščiokimas su juo teigiamai veiks jūsų fizinę bei psichinę sveikatą. Svarbiausia – tai reikia daryti su malonumu ir dėl to, kad jūs patys to norite.

Parengta pagal Psichinės sveikatos fondą

<https://www.mentalhealth.org.uk/>

Gimnazijos psichologė Loreta Tamošaitienė

ĮDOMŪS, VEIKLŪS BUVĘ GIMNAZISTAI

KLAUDIJA KIONIES

2006 m. baigimo 80 laida,
Klaipėdos regiono
savivaldybių asociacijos
vykdančioji direktorė

Koks įsimintiniausias įvykis, nutikęs mūsų gimnazijoje?

Gimnazijoje mokiausi tik dvejus metus, 3-4 gimnazinėse klasėse (2004-2006 m.). Tad viskas man buvo nauja: tiek miestas (gyvenau Lybiškiuose, bet anksčiau mokiausi Šiauliuose), tiek mokykla. Aplinka man buvo visai nepažįstama, pažinojau tik kelis klasių draugus, kurie buvo iš mano kaimo. Mano pavardė ir vardas yra vokiškos kilmės.

Taigi, pirmąjį mėnesį susidarė pakankamai keista situacija, kai bendraklasiai iš paralelinių klasių galvojo, kad esu užsienietė, atvykusi pagal mainų programą. Po kiek laiko supratau, kokia tuomet mokyklos aplinka buvo gana uždara, jautėsi barjerai bendraujant su užsieniečiais (nors šiuo atveju tokia nebuvau). Tai tą situaciją visad prisimenu su šypsena.

Ar gerai sutarėte su visais mokytojais?

Taip, visada jaučiau pagarbą jiems, kad ir kokie jie kartais bebūtų (turiu omenyje jų būdo savybes ar jų pasirinktus mokymo metodus).

Kas lėmė, kad pasirinkote būtent tokią savo specialybę?

Esu geografe. Studijavau visuomeninę geografiją (human geography) ir regionalistiką Klaipėdos ir Suomijos universitetuose. Turiu šios specialybės magistro laipsnį.

Kodėl toks pasirinkimas? Pirmiausia laimingas atsitiktinumas ir šiek tiek „va bank“ stojant į retą specialybę. Manau, man pasisekė, bei neabejoju, kad šiandien tai viena iš perspektyviausių specialybių, kuri formuoja būtent tas kompetencijas ir įgūdžius, kurių reikia ir reikės darbo rinkoje ateityje. O bendrai pastebint tuo metu, kai mokiausi, profesinio orientavimo mokykloje, deja, nebuvo. Iš tiesų labai gaila! Tikiuosi situacija iš pagrindų yra pasikeitusi. Labiau buvo diegiamos standartinės nuostatos ir mokymo metodai. Džiaugiuosi, kad tėvai man leido laisvai rinktis studijas, pasitikėjo ir buvo atviri mano ieškojimams.

Ar norėtumėt pakartoti tą laiką, kurį praleidote gimnazijoje, ką darytumėte kitaip?

Visada smagu prisiminti mokyklos dienas, galbūt tam tikrus pasirinkimus daryčiau kitaip. Bet jeigu būtų galima atsukti laiką, pasilikčiau su tomis patirtimis, kurias turėjau. Taip juk formuojasi žmogaus asmenybė.

Kokios veiklos domindavo gimnazijos laikais?

Visada domėjausi menu ir teatru. Lankiau teatro pamokas - būrelį gimnazijoje. Bet dėl laiko stokos ir atstumo rinkausi kitus hobių.

Kokie dalykai sekdavosi geriausiai?

Humanitariniai dalykai, iš jų išskirčiau geografiją ir anglų kalbą (ją realiai išmokau per dvejus metus, kad pasiruoščiau valstybiniam egzaminui).

Kas sekėsi šiek tiek sunkiau?

Tiksliji mokslai.

Ar pareigingas mokinė buvote?

Manau, kad taip.

Ką dar norėtumėte mums pasakyti?

Mokyklos bendruomenei norėčiau palinkėti plačių veiklos horizontų, būti atviriems pasauliui. Juk tik nuo mūsų pačių priklauso, kokioje aplinkoje norime būti ir mokytis! Gero vėjo!

SAULIUS TUČKUS

1982 m. baigimo 56 laida,
profesionalus pirtininkas,
LRT TV laidos „Vantos
lapas“ vedėjas,
konsultantas

Koks įsimintiniausias įvykis, nutikęs mūsų gimnazijoje?

Įsimintinų įvykių buvo įvairių, bet ir prabėgus 37 metams nepamirštu nutikimo, kai mūsų du bendraklasiai paskandino Mituvoj klasių žurnalą. Taip, taip, pavasarį, prieš pat trimestro pabaigą su visais pažymiais žurnalas nugarmėjo į dugną. Tokiu būdu jie norėjo panaikinti savo nelabai kokius

pažymius, nes mokymosi būdu tai buvo neįmanoma. Kilo nemažas skandalas. Šiais laikais tai nuskambėtų per visą Lietuvą, būtų prifilmuota TV laidų, Jurbarkas būtų parodomas ne iš gerosios pusės... O tada viskas liko mokyklos ribose. Mokytojai puolė į paniką, nes neįmanoma prieš pat trimestro pabaigą atsiminti 28 mokinių įvertinimus. Mes stengėmės padėti - sakėme tik gerus pažymius... Ir tik vienas mokytojas A. Skandūnas (geografija) su gudria šypsena iš savo stalo stalčiaus ištraukė sąsiuvinį, kuriame jis pasižymėdavo įvertinimus. Kaip sakoma, atsarga gėdos nedaro.

Ar gerai sutarėte su visais mokytojais?

Buvau teisingai auklėjamas ir anksti supratau, kad mokytojų geriau neerzinti, nes vienaip ar kitaip tai gali atsirūgti prastais pažymiais. Be to, dar tais laikais mes kažkiek bijojome mokytojų. Buvo nemažai mokytojų, kurie kėlė pagarbą, nes mokėjo bendrauti ir pateikti savo dalyką įdomiai, buvo ir tokių, kurie buvo nuobodūs... Žodžiu, stengiausi „nedraskyti akių“.

Kas lėmė, kad pasirinkote būtent tokią savo specialybę?

Jeigu turite galvoje mano veiklą - hobį pirtį, tai viskas vyko man nesuprantamu būdu, tiesiog prieš 12 metų tarsi atėjo nušvitimas, kad noriu geriau pažinti pirties pasaulį, tradicijas ir jas perteikti žmonėms. Mano išsilavinimas yra pedagoginis - baigiau Vilniaus pedagoginį universitetą, specialybė - istorija- pedagogiką, tačiau dar praktikos metu suvokiau, kad darbas mokykloje ne man. Per gyvenimo kelią išbandžiau įvairiausių veiklų - nuo barmeno iki renginių organizatoriaus. Šiuo metu mano pagrindinis darbas yra renginių organizavimas, specializacija - komandos formavimas. Prieš 6 metus gimė TV laida „Vantos lapas“ - pirmoji ir vienintelė pasaulyje TV laida apie pirtį. Kitur tokios niekur nėra. Taip aš galėjau sleisti sveikos pirties idėją kur kas plačiau. Kai kartą savo kurso draugus, kurie dirba mokytojais, facebooke pasveikinau su Tarptautine Mokytojo diena, jie pasveikino ir mane, sako, tu irgi mokytojas, mokini žmonės, kaip elgtis pirtyje. Gyvenime mėgstu daryti tai, kas yra įdomu, kur ne tik rezultatas džiugina, bet ir pats procesas „veža“.

Nukelta į 8 puslapį

Atkelta iš 7 puslapio

Ar norėtumėt pakartoti tą laiką, kurį praleidote gimnazijoje, ką darytumėte kitaip?

Nelabai, nes mokykla man asocijavosi su represine įstaiga, labai laikas kontroliuojamas, o aš mėgstu, kad laiko nereiktų stebėti, būčiau laisvesnis. Gal todėl ir nedirbau mokykloje, nes pamoka turi prasidėti, pvz., 9:30, o man labiau tiktų jeigu būtų „apie devintą“. Iki mokyklos aš augau pakankamai laisvai, likus iki pirmos klasės gal pusmečiui, mane nuvedė į darželį... Tai buvo siaubinga: keltis anksti, popiečio miegas, viena auklėtoja buvo labai pikta... Jeigu jau taip atsitiktų, kad laiko mašina mane nukeltų į tuos laikus, aš būčiau labiau antisovietiškas, nors ir taip į komjaunimą įstojau tik paskutinėj klasėj, prieš pat abiturus egzaminus, nes supratau, kad studijuoti nebūnant komjaunuoliu neįmanoma. Nebijochiau, nes žinočiau, kad ta sistema kažkada žlugs. Tuo metu to nebuvo galima įsivaizduoti. Vienu žodžiu, nenorėčiau grįžti į mokyklos suolą. Man mokyti nepatiko, bet mokykloje patiko. Ypač nuo kokios 10 klasės, tada buvom labai vieninga klasė ir mes turėjom pačią geriausią auklėtoją Lilią Morlencienę!

Kokios veiklos domindavo gimnazijos laikais?

Buvau gabus piešimui, todėl lankiau dailės būrelį, šiek tiek keramikos. Mano vienas lino raizginys politine tema (prieš ginklavimosi varžybas) net buvo nuvežtas kažkur į Vilnių... Po pamokų likdavau pailgintos dienos klasėje, kuri dažnai būdavo dešiniajame parko flygelyje. Ten nuolat vykdavo piešinių konkursai, tai teko ir nugalėtoja tapti.

Kokie dalykai sekdavosi geriausiai?

Aš buvau tikras humanitaras, tik tais laikais labai to neakcentuodavo ir visi kaip vienas turėjom viską mokėti. Labai domėjausi istorija, mėgau rinkti senienas. Lietuvos istorija buvo mano meilė. Istorinius romanus ryte rijau. Buvau susidomėjęs valstybinėmis vėliavomis, dar dabar daugumos šalių vėliavas galiu įvardinti. Turėjau sąsiuvinį, kur jos buvo sukljuotos arba nupieštos. Iš to kilo susidomėjimas geografija. Per geografijos pamokas su suolu draugu žaisdavom žaidimą - žemėlapyje reikdavo surasti tam tikrą vietovę. Prieš tai namuose pasidarydavome „namų darbus“ - surasdavom tokius smulkius objektus, kurių oponentas ieškodavo net kelias dienas.

Kas sekėsi šiek tiek sunkiau?

Matematika - mano didžioji gyvenimo siaubūnė. Kartais net dabar susapnuoju, kad laikau egzaminą, o nieko neišsprendžiau... košmaras! Iš tikrųjų tai meilė ar nemeilė konkrečiam dalykui priklauso nuo mokytojo, jeigu sugeba sudominti, tai iš bet kokio net ir užkietėjusio humanitaro galima padaryti matematikos mokslų daktarą. Vokiečių kalba kankindavo, nes nemačiau jokios galimybės ją pritaikyti gyvenime, juk išvažiuoti į užsienį nebuvo jokios vilties. Įstrigo vienas epizodas, kai vokiečių kalbos mokytoja grįžusi iš tuometinės VDR (Vokietijos Demokratinė Respublika) mus vaišino kramtoma guma ir, rodydama spalvotus atvirukus su Berlyno vaizdais, bandė mus motyvuoti sakydama: „Mokykitės, vaikai, vokiečių kalbą - užaugę dirbsite kolūkyje melžėjomis arba traktorininkais, gausite už gerą darbą turistinę kelionę į VDR...“ Aš supratau, kad nenoriu dirbti kolūkyje traktorininku, todėl, logiškai mąstant, man nėra vilties pamatyti Berlyną. Todėl vokiečių kalba man buvo dar vienas siaubūnas, pamokas reikdavo tiesiog išgyventi. Šiais laikais, kai kalbos yra labai reikalingos, visai kitoks būtų požiūris.

Ar pareigingas mokinys buvote?

Stengiausi būti toks. Nors tas pareigingumas kai kada priklausydavo nuo ideologinių dalykų. Tuo metu vyravo sovietinis muštras, komjaunuoliškas marazmas, visai neįdomu buvo dalyvauti visuomeninėje veikloje. Užtat artėjant naujamečiam karnavalui labai būdavo įdomu toje veikloje dalyvauti. Vyresnių klasių naujametiniai karnavalai būdavo lyg Eurolygos finalai - visi norėdavo laimėti pirmą vietą. Mums tai buvo pavykę, kai būdami vos 8-okai nušluostėm nosis visiems favoritams.

Ką dar norėtumėte mums pasakyti?

Baigdamas noriu palinkėti visiems būti patriotais - savo šalies, savo mokyklos ir savo klasės. Tai gyvenime labai padeda. Mūsų klasė kitais metais susirinks į susitikimą po 35 metų. Nesame praleidę nei vieno susitikimo, turime feisbuke susikūrę savo profilį, kur dalinamės savo džiaugsmiais ir vargais. Vėl susirinksime prie savo beržo, kuris žaliuoja šalia mokyklos. Taigi, išlikite Draugais. Išlikite Žmonėmis! Sėkmės!

*Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narės
Samanta Mažrimaitė, Sabina Račaitė*

MOKINIŲ TARYBOS NARIŲ APDOVANOJIMAS

Spalio 10 d. direktoriaus pavaduotojos ugdymui Ona Enčerienė ir Jolanta Gudelienė įteikė padėkos raštus aktyviausiems mokinių tarybos nariams:

Aistei Dirdaitei, Dainiui Kavaliauskui, Emilijai Barčauskaitei, Agnei Bukauskaitei, Milanui Majauskui, Linui Sasnauskui, Viltei Kazlauskaitei, Miglei Šašytei, Armandai Urbšaitei, Aironui Puidokui, Armandai Urpšaitei, Skaistei Liubancaitei, Akvilei Tamošaitytei, Indrėjai Mickutei, Arnui Sluoksnaičiui, Arnui Sinkevičiui, Titui Barčiui, Augustui Regesui, Neringai Gailiūtei, Gabijai Masaitytei, Augustei Gražytei, Irmantui Norkūnui, Valdui Valavičiui ir Andrejui Pocevičiūtei.

KVIETIMAS

Naujų Jaunųjų žurnalistų būrelio narių laukiame 26 kabinete.

Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos laikraštis

Leidžia Jaunųjų žurnalistų būrelis
(vadovė Violeta Greičiūnienė)

Adresas: Vydūno g. 15, Jurbarkas

Spausdino UAB TeleSATpress

El.versija: www.jurbarkogimnazija.lt

El.paštas: rastine@jurbarkogimnazija.lt